

Костянтин Борисович Яцимирський
(1916–2005)

Український хімік-неорганік, академік, лауреат Державної премії,
Заслужений діяч науки і техніки.

Народився в с. Пологи Вінницької області. Вищу освіту здобув на хімічному факультеті Середньоазійського інституту (м. Ташкент). Працював в Івановському хіміко-технічному інституті. Від 1969 року був директором Інституту фізичної хімії АН УРСР. У 1962–1981 роках — професор Київського університету імені Тараса Шевченка.

Головними напрямками дослідів були хімія комплексних сполук, термохімія, біонеорганічна хімія. Вивчав вияви релятивістського ефекту в хімії. Розробив і впровадив кінетичні методи аналізу мікроконцентрацій багатьох елементів, здійснив важливі дослідження в галузі термохімії комплексних сполук. Запропонував новий метод визначення констант стійкості комплексів, дослідив взаємний вплив лігандів у комплексних сполуках, виявив нові коливальні реакції макроциклічних комплексів міді та нікелю.

Був головним редактором журналу «Теоретична і експериментальна хімія».

Наукові праці Яцимирського отримали широке визнання як в Україні, так і за її межами. Був автором понад 800 наукових праць, у тому числі 19 монографій. Серед учнів Яцимирського 12 докторів і 52 кандидати наук.